

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

26. Demophilvs vltimo Iulij confessus & communicans primo die Augusti post Vesperas adeundo templum PP. Franciscanorum & requisitas ibi preces fundendo lucrari potest Indulgentias Portiunclæ absq[ue] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Tr. 9. Resol. 60. Ratio desumitur ex quarto præcepto Decalogi: *Honora Patrem & Matrem tuam*, vi cuius tenetur filius ex communi Doctorum opem ferre parentibus in graui necessitate constitutis: item eos liberare ex carcere, si inibi detineantur. Cur ergo non obligetur iisdem succurrere summâ necessitate pressis, & in flammeo carcere detentis, vbi merè pati, nihil autem facere pro se possunt?

Ad primum in contrarium patet ex dictis, & planè absque fundamento à Sancio astruitur. Ad secundum dicimus, filium teneri succurrere patri etiam iustè damnato, si vllò modo seruare, aut liberare illum possit, cùm ius naturale ad hoc obliget, à quo non eximitur per Iudicis sententiam, vt rectè præter alios tenet Fagundez L. 4. in Decalog. c. 2. n. 4.

XXVI. *Demophilus vir pius vltimo die mensis Iulij S. Ignatio Societatis Iesu Fundatori sacro in tēplo eiusdē Societatis pro lucrandis indulgentijs Confessionem & Communionem peregit: postridie verò ad alias indulgentias S. Mariæ de Portiuncula lucrandas visitavit quidem templum Patrum Franciscanorum, in eoque preces persoluit, confessionem tamen & communionem non repetijt, cum maximè nullius grauioris culpæ sibi conscius esset. Queritur. Vtrum Demophilus absque non a confessione & communionem consecuta lucratus sit indulgentias B.V.M. de Portiuncula?*

Videtur non fuisse eas lucratus. Tum quia

Indulgentiæ iuxta verba Bullæ & concessio-
nis sunt explicandæ. Ergo si ibi confessio &
communio exigitur, lucraturum has præstare
oportet. Tum quia si ex duabus indulgentijs
singulæ requirunt eleemosynam, non sufficit
paulò ante pro vnis dedisse. Ergo nec confes-
sio & communio pro prioribus peractæ suffi-
ciunt. Tum quia in dubio non est receden-
dum à proprietate verborum. Ergo cùm ex-
pressè requirantur confessio & communio,
obire debet hæc Sacramenta, quisquis indul-
gentias lucrari cupit; hinc non pauci Theo-
logi, quos sequitur Layman *L. 5. Tr. 7. c. 6.*
dub. 5. assert. 3. docent, quando in Bulla ex-
primitur confessio, non sufficere statum
gratiæ absque confessione. Cur ergo in casu
nostro status gratiæ absque confessione suffi-
ciat, cum hæc expressè requiratur?

Resp. Demophilum absque noua con-
fessione & communione lucratum fuisse in-
dulgentias cætera requisita peragendo. Ita
Aloysius Turrianus *in select. Part. 2. D. 31.*
dub. 64. & Dedicastillo *Tom. de Pœnit. Tr. 9.*
D. 2. n. 158. vbi testatur, multos viros doctos
in Hispania hac de re interrogatos sic sentire.
Ratio est. Tum quia confessio & communio
requiruntur in ordine ad dispositionem ani-
mæ, vt existens in gratia possit lucrari indul-
gentias, quæ dispositio cùm habitualiter ad-
huc perseueret, non est opus iteratâ confessi-
one

one & communione. Tum quia confessio & communio, quæ proximè ante tempus lucrands indulgentijs designatum factæ sunt, moraliter censentur intra hoc tempus peractæ fuisse, cum in hisce tempus præfixum non mathematicè sed moraliter sumi soleat. Tum quia vsus fidelium docet, confessionem & communionem paulò ante determinatum indulgentiarum tempus factas sufficere ad illas lucrandas; quando enim in aliquibus Ecclesijs indulgentiæ per modum iubilæi à primis vespers alicuius festi vsque ad occasum solis sequentis diei indicuntur, multos videmus in pervigilio illius festi matutino statim tempore confessionem & communionem peragere, ac vesperi deinde aut sequenti die templum visitare, ibique orare, quas nemo idcirco reprehendit, quia scilicet communi hominum iudicio in hisce moralibus, parùm pro nihilo reputatur.

Ad primum in contrarium dicimus, confessionem & communionem paulo ante peractas iuxta verba Bullæ sufficere, cum ista moraliter, non mathematicè explicanda sint, ut diximus. *Ad secundum* negamus consequentiam, disparitas est, quod eleemosynæ non habeant pro primario effectu emundare animam à peccato, sive disponere ad lucrandas indulgentias, sed sublevare aliorum indigentiam, quod idcirco pro duabus indulgentijs requiritum

fitum bis fieri oportet vt rectè Turrianus *loc. cit.* Ad tertium ex dictis, constat, non recedi hîc à proprietate verborum. Ad id, quod ibid. fuit adiectum, disparitatem damus, quod in hoc casu confessio moraliter non præcesserit: secus in nostro; quamuis nec in illo priore omnes confessionem requirant, rati sufficere contritionem cum proposito confitendi, vt videre est apud Deda castillo *loc. cit. n. 153.*

XXVII. Diomedes post peractas nuptias, quas Viduus cum Georgia virgine celebrarat, comperit se impotentem ad matrimonium consummandum, atque insuper aduertit, magnam corporis sui mutationem, melancholiam & rædium erga nouam nuptiam. Adhibentur omnia media, quæ malo curando apta videntur, sed frustra; unde gravis latentis maleficij oritur suspicio & cupido illius per Magum dissoluendi. Queritur. Vtrum Diomedes Magum inquirere, & destructionem maleficij, remotis signis, postulare ab eo licitè possit spe sanitatis recuperandæ illectus.

Videtur non posse. Ita Daniel Sennertus in *medicinis pract. L. 6. P. 9. c. 8.* vbi citat Esthium in 4. *Sum. D. Thom. Dist. 34. n. 8.* Ioann. Hestels à Lovanio in *Prælectionibus in 4. Sent. & alios, Mouentur.* Tum quia Diomedes requitendo medium à mago, petit id à diabolo, quod non licet. Tum quia tribuit signis vim nocendi, quam non habent. Tum quia effectus recuperandæ valetudinis ex amotio-

ne